

Nr 4.

Utrikesutskottets utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående godkännande av Sveriges anslutning till en överenskommelse angående tyska utlandsskulder.

Genom en den 8 april 1953 dagtecknad, till utrikesutskottet hänvisad proposition, nr 221, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över utrikesdepartementsärenden samma dag samt med överlämnande av texten till en den 27 februari 1953 i London dagtecknad överenskommelse angående tyska utlandsskulder, äskat riksdagens godkännande av överenskommelsen.

I fråga om överenskommelsens text får utskottet hänvisa till propositionen.

Utskottet har under ärendets föredragning inhämtat ytterligare upplysningar, bl. a. om storleken av de svenska fordringarna enligt överenskommelsen. Utskottet har därvid erfarit, att de största posterna av svenska fordringar gälla Dawes-, Young- och tändsticksobligationer. Det svenska innehavet av dessa obligationer uppgår, uträknat i svenska kronor i enlighet med överenskommelsens bestämmelser, till 29,55 milj. kronor av Daweslånet, 101,34 milj. kronor av Younglånet och 221,03 milj. kronor av tändstickslånet.

Uträkningen i svenska kronor av innehavet av i första hand Youngobligationer enligt överenskommelsens bestämmelser leder, såsom framgår av en i propositionen återgiven promemoria från likvidationsnämnden, till ett annat resultat än vad som blir fallet vid tillämpning av de för tvångsclearingen gällande reglerna. I syfte att uppnå enhetlighet har departementschefen därför föreslagit, att en anpassning av utbetalningarna i tvångsclearingen till de omräkningskurser, som gäller enligt överenskommelsen, bör äga rum i enlighet med likvidationsnämndens förslag.

I förenämnda statsrådsprotokoll har departementschefen bl. a. vidare anfört:

"En granskning av överenskommelsen har givit vid handen, att hinder icke lär möta för Sverige att ansluta sig till densamma och att överenskommelsen måste anses vara till gagn för de svenska borgenärerna, medan en vägran att ratificera överenskommelsen för dem skulle medföra en allvarlig situation i betalningshänseende. Slutligen må också understrykas, att överenskommelsen är uttryck för en strävan att, i samverkan mellan

samtliga berörda länder, lösa de svåra, för återställandet av mera normala förhållanden hinderliga problem som de tyska skulderna utgör.”

Under åberopande av vad sålunda anförts och med anslutning till departementschefens ovan återgivna yttrande, får utskottet hemställa,

att riksdagen måtte, med bifall till Kungl. Maj:ts förevarande proposition, meddela av Kungl. Maj:t äskat godkännande av överenskommelsen angående tyska utlandsskulder, dagtecknad i London den 27 februari 1953.

Stockholm den 7 maj 1953.

På utrikesutskottets vägnar:

RICKARD SANDLER.

Vid detta ärendes behandling har närvarit:

från f ö r s t a kammaren: herrar Sandler, Strand, Sjødahl, Tjällgren, Ewerlöf och Näsgård;

från a n d r a kammaren: herrar Pettersson i Dahl, Fast, Hjalmarson, Hall, Kristensson och Edberg.